Dosarul nr. 3-2765/2023, 2-23137157-12-22092023

HOTĂRÂRE
în numele legii

14 februarie 2025 municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

în componență:

președintele ședinței, judecătorul Viorica Dodon

grefierul Alina Roman

cu participarea:

reprezentantei reclamantei, Tatiana Gumeni

reprezentanților pârâtului, Sandu Pantaz și Gheorghe Istrati

examinând în ședință de judecată publică cauza în procedura contenciosului administrativ la acțiunea depusă de S.C. „Trans Cargo Terminal" S.R.L. împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actelor administrative,

c o n s t a t ă

La data de 22 septembrie 2023, S.C. „Trans Cargo Terminal" S.R.L. a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actelor administrative.

În motivarea acţiunii reclamanta indică că în perioada 06 aprilie 2023 - 17 mai 2023, de către Direcția generală control contribuabili mari nr. 2, la sediul SC „Trans Cargo Terminal" SRL a fost efectuat control fiscal total pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2019 - 28 februarie 2023.

La data de 17 mai 2023 organul de control a emis Actul de control nr. ***** prelungit pe blanchetele nr. 5-*****, nr. 5-*****, nr. 5-*****, nr. 5-*****, prin care a stabilit:

- încălcarea prevederilor art. 24 (10) din Codul fiscal, prin deducerea diferenței de sumă aferentă închiderii datoriei cu OOO „Trading Grup” în lipsa documentului confirmativ, în perioada fiscală A/2019, în sumă de 3 694 100 MDL;

- încălcarea art. 101 alin (1) din Codul fiscal, prin necalcularea TVA în sumă de 3 061 889 lei (38 263 889 x 8%) în perioada fiscală L/07/2019, aferentă livrării de marja (livrarea impozabilă la cota redusă 8%), efectuată în adresa OOO „Trading Grup”, entitate care activează pe teritoriul Republicii Moldova (Transnistria).

Reclamanta a declarat dezacord asupra actului de control, argumentarea căruia a fost respinsă de autoritatea fiscală cu adoptarea deciziei nr. 517/2043 din 14 iunie 2023 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SC „Trans Cargo Terminal” SRL, pe care acesta din urmă o consideră absolut neîntemeiată pentru ce şi a înaintat la data de 14 iulie 2023 contestaţia respectivă, care cu părere de rău şi fără luarea în considerare a argumentelor expuse a fost respinsă.

Astfel, prin prezenta reclamanta solicită să fie supus controlului judecătoresc actul administrativ individual defavorabil în partea următoarelor constatări:

- de micșorare a pierderilor fiscale cu 3 694 100 lei, sumă ce constituie valoarea cheltuielilor neacceptată la deduceri, cheltuieli provenite din diferența de curs valutar în A/2019.

- de calculare a TVA în mărime de 3 061 889 lei pentru L/07/2019 pentru tranzacția de restituire a semințelor de floarea soarelui urmare a rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare al acestor bunuri.

Reclamanta apreciază critic şi consideră motivele autorităţii fiscale expuse în decizia nr. 517/2043 din 14 iunie 2023 şi în actele administrative emise de organele superioare pe marginea contestaţiei ca fiind neîntemeiate, declarative şi ilegale, fapt ce demonstrează examinarea superficială a materialelor procedurii administrative.

Mai mult ca atât, pe lângă faptul că decizia nr. 517/2043 din 14 iunie 2023 şi în actele administrative emise de organele superioare pe marginea contestaţiei lezează grav drepturile contribuabilului garantate de legislația Republicii Moldova, aceste decizii prejudiciază SC „Trans Cargo Terminal” SRL şi în sensul material prin micșorarea ilegală a sumelor spre deducere în perioada ulterioară care va priva contribuabilul de opțiunea legală de a le folosi pentru livrările viitoare.

De asemenea, reclamanta specifică că la data de ***** a semnat cu agentul economic din regiunea Transnistreană OOO „Trading Grup”, contractul nr. ***** privind vânzarea- cumpărarea semințelor de floarea soarelui în cantitate de 7 500 000 kg, cu preţul de 268 USD/tona şi valoarea totală de 2 010 000 USD.

La data de ***** bunurile procurate au fost predate reclamantei prin actul de predare primire şi factura nr. 2497.

Menționează că la data recepționării bunurilor şi actelor confirmative reclamanta a înregistrat în evidența sa contabilă echivalentul în MDL a valorii contractului, care conform ratei oficiale a BNM a fost de 34 569 789 MDL (curs 1 USD = 17,1989 MDL). Aplicarea acestei rate a fost condiționată de pct. 2.1. şi 2.2. din contract care stabileau că costul mărfii se determină potrivit ratei BNM la data livrării.

În corespundere cu pct. 2.4 din contractul menționat reclamanta urma să achite marfa primită nu mai târziu de 31 martie 2019. Având în vedere că reclamanta trecea printr-o perioadă grea de deficit bănesc, nu şi-a putut onora obligația de achitare a bunurilor primite.

Astfel părțile contractuale, de comun acord, au decis să rezoluționeze contractul nr. ***** din ***** semnând în acest sens Acordul de reziliere din 30 iulie 2019. Pe faptul restituirii mărfii au fost eliberate: factura fiscală nr. *****din *****şi factura *****din *****.

Așadar, urmare a înregistrării sumei contractuale de 34 569 789 MDL, fixată la data livrării mărfii şi sumei contractuale de 38 263 888,89 MDL, la data returnării mărfii a apărut diferența de curs valutar în mărime de 3 694 100 lei.

Diferența de curs valutar apărută din tranzacția nominalizată în mod corect şi legal a fost dedusă în scopuri fiscale în strictă conformitate cu art. 245 alin (1) Cod Fiscal prin care, se permite deducerea cheltuielilor ordinare şi necesare, achitate sau suportate de contribuabil pe parcursul perioadei fiscale, exclusiv în cadrul activității de întreprinzător.

Suplimentar menționează că potrivit art. 14 al Standardului național de contabilitate, diferențele de curs valutar favorabile şi nefavorabile care apar ca rezultat al recalculării la data raportării a elementelor monetare precum şi a acțiunilor evaluate la valoarea justă, se recunosc ca venituri şi cheltuieli curente şi se contabilizează în conformitate cu prevederile pct. 9 şi 10 din prezentul standard.

Prin urmare consideră că toate condiţiile legale pentru a deduce cheltuielile apărute din diferența de curs valutar au fost îndeplinite de reclamantă, prezentând autorităţii fiscale toate actele confirmative necesare, iar constatarea autorităţii precum că reclamanta nu deține documente justificative este eronată de drept şi se combate cu probatoriul administrativ, în special actele juridice specificate supra.

Referitor la cea de-a doua situație care a generat constatarea de către pârâtă de încălcare a legislației fiscale la calcularea TVA provine tot din cazul descris mai sus, unde autoritatea fiscală a stabilit că reclamanta urma să calculeze TVA în mărime de 3 061 889 lei pentru restituirea către persoana juridică din Transnistria OOO „Trading Grup” a semințelor de floarea soarelui urmare a rezilierii contractului de vânzare-cumpărare nr. ***** din *****.

Cu această constatare reclamanta nu este de acord, considerând-o abuzivă şi ilegală, iar autoritatea fiscală depășindu-şi dreptul discreționar acordat de legiuitor.

Reclamanta susține că de fapt a avut loc o rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare a 7 500 000 kg de semințe de floarea soarelui, iar reclamanta a fost obligată şi a returnat vânzătorului întreaga cantitate de marfă.

Urmare a acestei operațiuni de retur, reclamanta a fost îndreptățită să nu aplice TVA reieșind din prevederile art. 98 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, potrivit căruia, valoarea impozabilă a livrării impozabile a mărfurilor, serviciilor, după livrarea sau achitarea lor, urmează a fi ajustată, cu condiția prezentării documentelor de confirmare, dacă livrarea impozabilă a fost, în totalitate sau parțial, restituită subiectului impozabil care a efectuat livrarea, în sensul declarat reclamanta a prezentat documentele de confirmare, care sunt: Acordul de reziliere din 30 iulie 2019 al contractului nr. ***** din *****, factura fiscală nr. *****din *****emisă de reclamantă, şi factura *****din *****emisă de vânzător.

Or, pârâta consideră însă că tranzacția avută loc conform facturii fiscale nr. *****din *****(Floarea soarelui RETUR), nu reprezintă retur de marfă, dar livrare impozabilă, deoarece marfa procurată la ***** a fost vândută, iar pentru returul mărfii reclamanta a procurat marfă identică de la un alt furnizor. Cu acest considerent reclamanta nu este de acord deoarece vânzătorului i-a fost returnată aceiași cantitate de 7 500 000 kg de semințe de floarea soarelui, ce constituie obiect al contractului nr. ***** din ***** şi al Acordului de reziliere din 30 iulie 2019.

Evidențiază faptul că pârâta nu a dat apreciere corectă tipului de marfa, şi anume clasificării civile a semințelor de floarea soarelui, care în corespundere cu prevederile art. 468, 469 din Codul civil al RM sunt clasificate ca bunuri fungibile determinate generic, adică bunuri ce sunt individualizate doar prin cântărire. Iar în corespundere cu norma art. 468 al. (1) Cod civil, bunurile fungibile pot fi înlocuite cu altele în executarea unei obligații.

Așadar, bunurile fungibile pot fi înlocuite cu alte bunuri fungibile şi acest lucru nu afectează obligația. Această regulă este susținută şi de art. 879 Cod civil, care determină că, dacă obiectul datorat este doar generic determinat, debitorul răspunde, atât cât este posibilă executarea din bunuri de același gen, pentru neexecutarea obligației, chiar dacă neexecutarea este justificată.

La caz este relevantă şi scrisoarea Serviciului Vamal al RM nr. 20/25-19130 din 22 septembrie 2020 prin care organul vamal, instituție subordonată Ministerului Finanțelor, de rând cu Serviciul Fiscal de Stat, identifică semințele de floarea soarelui ca fiind un bun determinat generic.

Cadrul legal enunțat supra stabilește cu certitudine că semințele de floarea soarelui cumpărate de reclamantă de la OOO „Trading Grup” în luna decembrie anul 2018 şi returnate vânzătorului în luna iulie anul 2019 sunt bunuri de același gen, respectiv întoarcerea acestei mărfi este o operațiune legală de restituire (retur)

ce permite ajustarea valorii impozabile a livrării după restituirea mărfii subiectului impozabil care a efectuat livrarea. (art. 98 alin. (1) lit. b) Cod fiscal).

Adițional remarcă că la procurarea de la OOO „Trading Grup" a 7 500 000 kg de semințe de floarea soarelui reclamanta nu a trecut în cont TVA din livrarea dată, deoarece marfa a fost procurata şi a rămas stocată în Transnistria, adică nu a fost permutată prin punctele vamale interne. Ulterior vânzând această marfa către un terț („Trans Oil Commodities" SRL), reclamanta adițional a calculat şi a declarat un TVA de 2 777 777,78 MDL, ceea ce înseamnă că statul şi-a obținut impozitul din această partidă de semințe de floarea soarelui şi respectiv bugetul de stat nu a suferit careva prejudicii.

În rezumat concluzionează că pârâta nu a demonstrat legalitatea constatărilor sale pe care-şi bazează decizia de sancționare, respectiv conchide că dosarul administrativ nu conține un instrumentam probationis care stabilește cu precizie săvârșirea încălcărilor legislației fiscale imputate de autoritate reclamantei.

În sensul declarat notează că autoritatea publică a emis actul administrativ individual defavorabil reclamantei, care nu poate fi confirmat de emitentă, contrar art. 93 Cod administrativ care statuează că participantul probează faptele pe care îşi întemeiază pretenția, şi care sunt atribuite exclusiv sferei sale.

În contextul argumentelor expuse pe marginea temeiniciei actului administrativ individual defavorabil din speţă se atestă prezența circumstanțelor de fapt şi de drept ce produc o îndoială serioasă asupra prezumției de legalitate de care trebuie să se bucure un act administrativ.

Astfel, consideră că există suspiciuni serioase şi dubii rezonabile privind legalitatea în tot a actelor contestate şi care urmează a fi anulate.

Reclamanta solicită admiterea acţiunii; anularea parțială a actului administrativ individual defavorabil - decizia nr. 517/2043 din 14 iunie 2023 emisă de Serviciul Fiscal de Stat, în partea neacceptării la deduceri a cheltuielilor de 3 694 100 lei şi calculării TVA de 3 061 111 lei; anularea integrală a deciziei nr. 754/235 din 27 iulie 2023 emisă de Serviciul Fiscal de Stat pe marginea contestaţiei; anularea integrală a deciziei definitive a Ministerului Finanțelor nr. 04-07/781 din 23 august 2023 pe marginea contestaţiei.

La data de 20 octombrie 2023, Serviciului Fiscal de Stat a depus referință, prin care indică că în baza deciziei privind inițierea controlului fiscal nr. DICF-***** din 29 martie 2023, la SC „Trans Cargo Terminal" SRL a fost efectuat control fiscal la fața locului, prin metoda verificării totale, pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2019-28 februarie 2023.

Controlul a fost efectuat la oficiul contribuabilului, amplasat în mun. Chişinău, str. Lev Tolstoi nr. 27, în perioada de la 06 aprilie 2023 până la 17 mai 2023, cu acordul conducătorului SC „Trans Cargo Terminal" SRL, dlui Mihail Redchin.

Rezultatele verificării au fost consemnate în actul de control fiscal nr. *****, prelungit pe blanchetele nr. 5-*****, 5-*****, 5-*****, 5-***** din 17 mai 2023, fiind comunicat conducătorului entității la data de 17 mai 2023.

Reclamantul, nefiind de acord cu rezultatele controlului, la data de 31 mai 2023, în conformitate cu prevederile art. 216 alin. (8) din Codul fiscal, a depus la SFS dezacord pe marginea actului de control.

La data de 18 mai 2023, prin citația seria C nr. 150878 din 18 mai 2023, contribuabilul a fost invitat pentru data de 14 iunie 2023, la examinarea cazului de încălcare a legislației.

În urma examinării actului de control fiscal sus menționat şi a dezacordului depus de către SC „Trans Cargo Terminal" SRL, în conformitate cu prevederile art. 249 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, SFS a emis decizia nr. 517/2043 din 14 iunie 2023 asupra cazului de încălcare a legislației. Decizia fiind înmânată la data de 16 iunie 2023, contra semnătură dnei Uluc Tamara, care exercită funcția de contabilă șefă.

Conform deciziei nr. 517/2043 din 14 iunie 2023, s-au calculat suplimentar spre plată la buget obligații fiscale în sumă totală de 190 233 lei, inclusiv: impozite şi taxe în sumă de 50 210 lei, majorare de întârziere în sumă de 11 848 lei şi amendă în sumă de 128 175 lei, fiind micșorate pierderile fiscale pentru A/2020 cu 9 382 lei şi suma TVA spre deducere în perioada ulterioară (L/03/2023) - cu 2 768 372 lei.

Nefiind de acord cu decizia SFS nr. 517/2043 din 14 iunie 2023 asupra cazului de încălcare a legislației, reclamanta a depus la data de 18 iulie 2023, contestație la SFS solicitând anularea acesteia.

În urma examinării contestaţiei, a fost emisă decizia SFS nr. 754/235 din 27 iulie 2023, conform căreia contestaţia contribuabilului a fost respinsă şi menținută decizia SFS nr. 517/2043 din 14 iunie 2023 asupra cazului de încălcare a legislației.

Conform pct. II din decizia nr. 754/235 din 27 iulie 2023, respectiva decizie a fost remisă Ministerului Finanțelor, pentru emiterea deciziei definitive pe marginea contestaţiei, conform art. 168 alin. (1) din Codul administrativ. În urma examinării căreia a fost emisă scrisoarea MF nr. 0407/781 din 23 august 2023, prin care decizia SFS a fost menținută, fiind indicată şi modalitatea de exercitare a căii de atac.

Totodată, decizia nr. 754/235 din 27 iulie 2023, pe marginea contestaţiei a fost expediată şi în adresa reclamantului prin scrisoarea nr. 26-24-10/105583 din 01 august 2023, fiind recepționată potrivit avizului de recepție la data de 08 august 2023.

Potrivit cererii de chemare în judecată, SC „Trans Cargo Terminal" SRL se expune parțial împotriva deciziei SFS nr. 517/2043 din 14 iunie 2023, şi anume în

partea ce ține de neacceptarea la deduceri a cheltuielilor în mărime de 3 694 100 lei şi în ceea ce privește calcularea TVA în sumă de 3 061 889 lei pe valoarea mărfurilor returnate.

În cadrul efectuării controlului fiscal s-a stabilit faptul că conform contractului de vânzare-cumpărare nr. ***** din *****, facturii nr. *****din ***** şi actului de primire - predare din *****, vânzătorul OOO „Trading Grup", (adresa juridică: or. ***** nr. 118, of. 213), a vândut, iar, cumpărătorul SC „Trans Cargo Terminal" SRL, a procurat semințe de floarea-soarelui, roada anului 2018, în cantitate de 7 500 tone, la preţ de 268 Dolari USD per tonă, valoare totală a tranzacției constituind 2 010 000 Dolari USD, echivalentul a 34 569 789 lei (conform cursului valutar stabilit de BNM la data tranzacției).

La data de *****, SC „Trans Cargo Terminal" SRL în calitate de vânzător, comercializează semințele de floarea-soarelui în cantitate de 7 500 000 kg, iar cumpărătorul SRL „Trans-Oil Commodities", IDNO 1017600024991, procură cantitatea specificată în contract, conform facturii fiscale *****din *****, în care este indicat punctul de încărcare/descărcare or. *****. Valoare totală a tranzacției a constituit suma de 37 500 000 lei, inclusiv TVA 2 777 777,78 lei.

Astfel, la data de 13 decembrie 2018, conform datelor contabilității (balanța de verificare a contului 217 „Mărfuri"), reclamantul nu dispunea în stoc de semințe de floarea-soarelui.

La data de 30 iunie 2019, SC „Trans Cargo Terminal" SRL şi OOO „Traiding Grup" au semnat acordul de rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare nr. ***** din *****, pe motiv că cumpărătorul nu a achitat marfa procurată.

Conform acordului respectiv, cumpărătorul avea obligația să returneze marfa procurată şi neachitată până la data de *****.

Dat fiind faptul că la data rezoluțiunii contractului, reclamantul nu dispunea de semințe de floarea-soarelui, SC „Trans Cargo Terminal" SRL a procurat de la „Agrofloris Nord" SRL, IDNO 1008602003729 semințe de floarea-soarelui în cantitate de 7 500 000 kg, la preţ de 5,102 lei (fără TVA), conform facturii fiscale IM *****din *****, în valoare totală de 38 263 888,89 lei (fără TVA), TVA aferentă tranzacției constituie suma de 3 061 111,11 lei, care a fost atribuită la deduceri în perioada fiscală L/07/2019.

Ulterior, conform facturii fiscale nr. IV *****din *****(Non livrare), SC „Trans Cargo Terminal" SRL a livrat 7 500 000 kg de floarea-soarelui, procurate de la „Agrofloris Nord" SRL către OOO „Trading Grup", în care nu a indicat informaţia completă privind marfa livrată, nefiind completată coloana 10.4 „Preţ unitar fără TVA" şi coloana 10.5 „Valoarea totală fără TVA".

OOO „TRAIDING GRUP" la rândul său, a eliberat factura nr. *****din *****, indicând retur de floarea-soarelui, cantitatea de 7 500 tone, preţ de 268 Dolari USD per tonă, în sumă totală de 2 010 000 Dolari USD.

Astfel, în cadrul controlului fiscal s-a stabilit că tranzacția conform facturii fiscale nr. IV *****din *****, nu reprezintă retur de marfă, întrucât marfa procurată anterior de la OOO „Trading Grup”, care urma a fi returnată, a fost vândută către SRL „Trans-Oil Commodities” la data de *****.

Respectiv, potrivit art. 93 pct. 3) din Codul fiscal, care stipulează că livrare de mărfuri reprezintă transmitere a dreptului de proprietate asupra mărfurilor prin comercializarea lor, schimb, transmitere gratuită, transmitere cu plată parțială, împrumutul bunurilor fungibile ...”, potrivit art. 93 pct. 6) din Codul fiscal, care stipulează că livrare impozabilă este livrare de mărfuri, livrare (prestare) de servicii, cu excepţia celor scutite de TVA, fără drept de deducere, efectuate de către subiectul impozabil în procesul activității de întreprinzător, tranzacția efectuată între S.C. „Trans Cargo Terminal” SRL şi entitatea OOO „Trading Grup”, care activează pe teritoriul Republicii Moldova (orașul *****), constituie livrare de mărfuri.

Prin urmare, SC „Trans Cargo Terminal” SRL a avut obligația de a calcula TVA la cota redusă de 8%, în sumă de 3 061 889 lei pe livrarea în cauză (38 263 889 lei x 8%).

Inacțiunile reclamantului au generat necalcularea TVA în sumă de 3 061 889 lei în perioada fiscală L/07/2019, aferentă livrării de marfă (livrare impozabilă cu TVA la cota redusă 8%), efectuată în adresa OOO „Trading Grup”, care activează pe teritoriul Republicii Moldova (Transnistria).

De asemenea, în cadrul controlului a fost stabilită încălcarea art. 101 alin. (1) din Codul fiscal, care prevede că subiecții impozabili stipulați la art. 94 lit. a) sunt obligați să declare, conform art. 115, şi să achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art. 114, suma TVA, care se determină ca diferență dintre sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate de către cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate lor şi sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale, serviciilor (inclusiv TVA la valorile materiale importate) folosite pentru desfăşurarea activității de întreprinzător în perioada fiscală respectivă, ținându-se cont de dreptul de deducere conform art. 102, încălcarea art. 108 alin. (1) din Codul fiscal, care prevede că data calculării obligației fiscale privind TVA este data livrării. Data livrării se consideră data predării mărfurilor, prestării serviciilor, încălcarea art. 108 alin. (2) din Codul fiscal, care prevede că pentru mărfuri, data livrării se consideră data predării (transmiterii) mărfurilor cumpărătorului (beneficiarului) sau dacă mărfurile sunt transportate, data livrării se consideră data la care începe transportarea, cu excepţia mărfurilor de export pentru care data livrării se consideră data scoaterii lor de pe teritoriul Republicii Moldova.

Încălcările depistate în cadrul controlului fiscal au dus la majorarea TVA spre deducere cu 2 768 372 lei, care la 28 februarie 2023 va constitui 757 192 lei.

Referitor la atribuirea la cheltuieli a diferenței de curs valutar în sumă de 3 694 100 lei, formată în urma returului de marfă, menționează că conform art. 21 alin. (1) din Legea nr. 62 din 21 martie 2008, privind reglementarea valutară, pe teritoriul Republicii Moldova plățile şi transferurile între rezidenți se efectuează doar în monedă națională, iar conform pct. 5 din SNC „Diferențe de curs valutar şi de sumă", aprobată prin Ordinul Ministrului Finanțelor nr.118 din 06 august 2013, operațiunile în valută străină includ: 1) exportul/importul de active, servicii, lucrări, alte operațiuni de comerț internațional; 2) primirea/acordarea creditelor şi împrumuturilor în valută străină; 3) efectuarea investițiilor financiare în valută străină (procurarea valorilor mobiliare, cotelor de participație în capitalul social al entității străine etc.); 4) primirea în capitalul social a aporturilor exprimate în valută străină; 5) eliberarea avansurilor spre decontare, primirea/transmiterea bunurilor în leasing şi alte operațiuni în valută străină între rezidenții Republicii Moldova permise de legislația în vigoare.

Potrivit materialelor controlului fiscal exercitat, tranzacțiile au fost încheiate pe teritoriul Republicii Moldova între rezidenți persoane juridice, respectiv şi transferurile urmau a fi efectuate în monedă națională.

Reieșind din prevederile legale menționate supra, SC „Trans Cargo Terminal" SRL neîntemeiat a calificat suma de 3 694 100 lei ca pierderi rezultate din diferență de curs valutar şi nu a demonstrat necesitatea acestor cheltuieli în cadrul activității de întreprinzător.

Astfel, a fost constatat cert faptul că SC „Trans Cargo Terminal" SRL, neîntemeiat a atribuit la deduceri cheltuielile în sumă de 3 694 100 lei în perioada fiscală A/2019, nu a calculat, nu a declarat şi nu a achitat TVA în sumă de 3 061 889 lei, în perioada fiscală L/07/2019.

Cu referire la cerința reclamantului privind anularea deciziei nr. 754/235 din 27 iulie 2023 emisă pe marginea contestației, comunică că de fapt aceasta constituie procedura de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară, prevăzută de art. 162, 164-168 din Codul administrativ şi capitolul 17 titlul V din Codul fiscal „Contestațiile". Situație similară se atestă şi în ceea ce privește scrisoarea Ministerului Finanțelor nr. 04-07/781 din 23 august 2023.

Răspunsul unei autorități publice care cuprinde punctul de vedere cu privire la interpretarea unei legi sau a unui act administrativ normativ nu poate fi considerat drept un act administrativ, deoarece răspunsul în cauză nu produce nici un efect juridic față de persoana care l-a solicitat. Răspunsul autorității publice care atestă date existente în evidența unei autorități publice, de asemenea, nu constituie un act administrativ producător de efecte juridice.

De asemenea, cerințele SC „Trans Cargo Terminal" SRL nu se încadrează în prevederile art. 17 din Codul administrativ. Or, decizia emisă pe marginea contestației nu lezează un drept sau o libertate recunoscut/recunoscută de lege unei

persoane, aceasta fiind rezultatul reexaminării acțiunilor funcționarilor fiscali contestate de SC „Trans Cargo Terminal” SRL.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, Serviciul Fiscal de Stat, solicită respingerea acţiunii înaintate de SC „Trans Cargo Terminal” SRL privind anularea parțială a deciziei nr. 517/2043 din 14 iunie 2023 asupra cazului de încălcare a legislației, deciziei nr. 754/235 din 27 iulie 2023 emisă pe marginea contestaţiei şi scrisorii Ministerului Finanțelor nr. 04-07/781 din 23 august 2023, ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantei a susținut cererea înaintată din motivele de fapt şi de drept expuse, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Serviciul Fiscal de Stat, a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, din motivele de fapt şi de drept expuse în referință.

Examinând acțiunea reclamantei S.C. „Trans Cargo Terminal” S.R.L., audiind explicațiile participanților la proces, studiind argumentele pârâtului, probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă şi pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente.

În temeiul art. 189 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În sensul art. 2 alin. (1) din Codul administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative şi ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligațiile participanților în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

În acord cu prevederile art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ținându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Potrivit art. 18 din Codul administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor şi a libertăților persoanelor, precum şi obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală şi în bune condiții.

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea

stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În conformitate cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

În sensul art. 20 și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Prin urmare, decizia nr. 517/2043 din 14 iunie 2023 şi decizia nr. 754/235 din 27 iulie 2023 emise de Serviciul Fiscal de Stat sunt acte administrative individuale defavorabile emis în privința reclamantei S.C. „Trans Cargo Terminal” S.R.L.

Instanța de judecată reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată inter alia de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Conform art. 17 din Codul administrativ, prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Instanța menționează că la art. 17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea „revendică încălcarea” din dispozițiile normelor art. 189 și

art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamanta are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în prima facie - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. – probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat. Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

Reclamanta S.C. „Trans Cargo Terminal" S.R.L. este destinatarul actului administrativ individual contestat.

Noțiunea „revendică încălcarea" nu echivalează cu noțiunea „vătămarea dreptului".

„Revendicarea încălcării" justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea în contencios administrativ, iar „vătămarea dreptului" se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond.

Astfel, constatarea vătămării dreptului de fiecare dată trebuie să fie un element de fond, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, 20 Constituția RM, art. 39 CA).

În conformitate cu art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) şi (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ.

În temeiul art. 191 alin.(1) din Codul administrativ, controlul de legalitate a actelor Serviciului Fiscal de Stat este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamantă cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în contestare, în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Or, obiectului acțiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Urmează a fi reținut că, decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 517/2043 din 14 iunie 2023 a fost adusă la cunoștința la data de 16 iunie 2023, contra semnătură dnei Uluc Tamara, care exercită funcția de contabilă șefă.

Nefiind de acord cu decizia nominalizată, reclamanta a înaintat cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea parțială a actului administrativ individual defavorabil - decizia nr. 517/2043 din 14 iunie 2023 a Serviciului Fiscal de Stat.

În rezultatul soluționării cererii prealabile Serviciul Fiscal de Stat a emis decizia nr. 754/235 din 27 iulie 2023, prin care a respins contestaţia depusă şi a menținut decizia emisă.

Decizia Serviciul Fiscal de Stat nr. 754/235 din 27 iulie 2023 pe marginea contestaţiei a fost comunicată reclamantei la 02 august 2023.

La data de 23 august 2023 Ministerul Finanțelor a emis actul administrativ nr. 04-07/781, comunicat reclamantei la 28 august 2023, prin care s-a menținut fără modificări decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 754/235 din 27 iulie 2023.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ a S.C. „Trans Cargo Terminal" S.R.L. împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea actelor administrative, a fost depusă la data de 22 septembrie 2023.

Instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea în contencios administrativ înaintată de S.C. „Trans Cargo Terminal" S.R.L. împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea parțială a Deciziei nr. 517/2043 din 14 iunie 2023 emisă de Serviciul Fiscal de Stat în partea neacceptării la deduceri a cheltuielilor de 3694100 lei şi calculării TVA de 3061111 lei, anularea Deciziei Serviciul Fiscal de Stat nr. 754/235 din 27 iulie 2023 și actului administrativ al Ministerului Finanțelor nr. 04-07/781 din 23 august 2023 emise în procedura prealabilă, întrunește condițiile pentru admisibilitate a unei acțiuni în contenciosul administrativ și respectiv, este pasibilă de examinare în fond.

În speță, din materialele dosarului instanţa de judecată reţine că în baza deciziei privind inițierea controlului fiscal nr. DICF-***** din 29 martie 2023, la SC „Trans Cargo Terminal" SRL a fost efectuat control fiscal la fața locului, prin metoda verificării totale, pentru perioada de activitate 01 ianuarie 2019-28 februarie 2023.

Controlul a fost efectuat la oficiul contribuabilului, amplasat în mun. Chişinău, str. Lev Tolstoi nr. 27, în perioada de la 06 aprilie 2023 până la 17 mai 2023, cu acordul conducătorului SC „Trans Cargo Terminal" SRL, dlui Mihail Redchin.

Rezultatele verificării au fost consemnate în actul de control fiscal nr. *****, prelungit pe blanchetele nr. 5-*****, 5-*****, 5-*****, 5-***** din 17 mai 2023, fiind comunicat conducătorului entității la data de 17 mai 2023.

Reclamanta, nefiind de acord cu rezultatele controlului, la data de 31 mai 2023, în conformitate cu prevederile art. 216 alin. (8) din Codul fiscal, a depus la SFS dezacord pe marginea actului de control.

La data de 18 mai 2023, prin citația seria C nr. 150878 din 18 mai 2023, contribuabilul a fost invitat pentru data de 14 iunie 2023, la examinarea cazului de încălcare a legislației.

În urma examinării actului de control fiscal sus menționat şi a dezacordului depus de către SC „Trans Cargo Terminal" SRL, în conformitate cu prevederile art. 249 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, SFS a emis decizia nr. 517/2043 din 14 iunie 2023 asupra cazului de încălcare a legislației. Decizia fiind înmânată la data de 16 iunie 2023, contra semnătură dnei Uluc Tamara, care exercită funcția de contabilă șefă.

Conform deciziei nr. 517/2043 din 14 iunie 2023, s-au calculat suplimentar spre plată la buget obligații fiscale în sumă totală de 190 233 lei, inclusiv: impozite şi taxe în sumă de 50 210 lei, majorare de întârziere în sumă de 11 848 lei şi amendă în sumă de 128 175 lei, fiind micșorate pierderile fiscale pentru A/2020 cu 9 382 lei şi suma TVA spre deducere în perioada ulterioară (L/03/2023) - cu 2 768 372 lei.

Nefiind de acord cu decizia SFS nr. 517/2043 din 14 iunie 2023 asupra cazului de încălcare a legislației, reclamanta a depus la data de 18 iulie 2023, contestație la SFS solicitând anularea acesteia.

În urma examinării contestaţiei, a fost emisă decizia SFS nr. 754/235 din 27 iulie 2023, conform căreia contestaţia contribuabilului a fost respinsă şi menținută decizia SFS nr. 517/2043 din 14 iunie 2023 asupra cazului de încălcare a legislației.

Conform pct. II din decizia nr. 754/235 din 27 iulie 2023, respectiva decizie a fost remisă Ministerului Finanțelor, pentru emiterea deciziei definitive pe marginea contestaţiei, conform art. 168 alin. (1) din Codul administrativ. În urma examinării căreia a fost emisă scrisoarea MF nr. 0407/781 din 23 august 2023, prin care decizia SFS a fost menținută, fiind indicată şi modalitatea de exercitare a căii de atac.

Totodată, decizia nr. 754/235 din 27 iulie 2023, pe marginea contestaţiei a fost expediată şi în adresa reclamantului prin scrisoarea nr. 26-24-10/105583 din 01 august 2023, fiind recepționată potrivit avizului de recepție la data de 08 august 2023.

Potrivit cererii de chemare în judecată, SC „Trans Cargo Terminal" SRL se expune parțial împotriva deciziei SFS nr. 517/2043 din 14 iunie 2023, şi anume în partea ce ține de neacceptarea la deduceri a cheltuielilor în mărime de 3 694 100 lei şi în ceea ce privește calcularea TVA în sumă de 3 061 889 lei pe valoarea mărfurilor returnate.

În cadrul efectuării controlului fiscal s-a stabilit faptul că conform contractului de vânzare-cumpărare nr. ***** din *****, facturii nr. *****din ***** şi actului de primire - predare din *****, vânzătorul OOO „Trading Grup”, (adresa juridică: or. ***** nr. 118, of. 213), a vândut, iar, cumpărătorul SC „Trans Cargo Terminal” SRL, a procurat semințe de floarea-soarelui, roada anului 2018, în cantitate de 7 500 tone, la preţ de 268 Dolari USD per tonă, valoare totală a tranzacției constituind 2 010 000 Dolari USD, echivalentul a 34 569 789 lei (conform cursului valutar stabilit de BNM la data tranzacției).

La data de *****, SC „Trans Cargo Terminal” SRL în calitate de vânzător, comercializează semințele de floarea-soarelui în cantitate de 7 500 000 kg, iar cumpărătorul SRL „Trans-Oil Commodities”, IDNO 1017600024991, procură cantitatea specificată în contract, conform facturii fiscale *****din *****, în care este indicat punctul de încărcare/descărcare or. *****. Valoare totală a tranzacției a constituit suma de 37 500 000 lei, inclusiv TVA 2 777 777,78 lei.

Astfel, la data de 13 decembrie 2018, conform datelor contabilității (balanța de verificare a contului 217 „Mărfuri”), reclamantul nu dispunea în stoc de semințe de floarea-soarelui.

La data de 30 iunie 2019, SC „Trans Cargo Terminal” SRL şi OOO „Trading Grup” au semnat acordul de rezoluțiune a contractului de vânzare-cumpărare nr. ***** din *****, pe motiv că cumpărătorul nu a achitat marfa procurată.

Conform acordului respectiv, cumpărătorul avea obligația să returneze marfa procurată şi neachitată până la data de *****.

Dat fiind faptul că la data rezoluțiunii contractului, reclamantul nu dispunea de semințe de floarea-soarelui, SC „Trans Cargo Terminal” SRL a procurat de la „Agrofloris Nord” SRL, IDNO 1008602003729 semințe de floarea-soarelui în cantitate de 7 500 000 kg, la preţ de 5,102 lei (fără TVA), conform facturii fiscale IM *****din *****, în valoare totală de 38 263 888,89 lei (fără TVA), TVA aferentă tranzacției constituie suma de 3 061 111,11 lei, care a fost atribuită la deduceri în perioada fiscală L/07/2019.

Ulterior, conform facturii fiscale nr. IV *****din *****(Non livrare), SC „Trans Cargo Terminal” SRL a livrat 7 500 000 kg de floarea-soarelui, procurate de la „Agrofloris Nord” SRL către OOO „Trading Grup”, în care nu a indicat informaţia completă privind marfa livrată, nefiind completată coloana 10.4 „Preţ unitar fără TVA” şi coloana 10.5 „Valoarea totală fără TVA”.

OOO „TRAIDING GRUP” la rândul său, a eliberat factura nr. *****din *****, indicând retur de floarea-soarelui, cantitatea de 7 500 tone, preţ de 268 Dolari USD per tonă, în sumă totală de 2 010 000 Dolari USD.

Astfel, în cadrul controlului fiscal s-a stabilit că tranzacția conform facturii fiscale nr. IV *****din *****, nu reprezintă retur de marfă, întrucât marfa

procurată anterior de la OOO „Trading Grup”, care urma a fi returnată, a fost vândută către SRL „Trans-Oil Commodities” la data de *****.

Respectiv, potrivit art. 93 pct. 3) din Codul fiscal, livrare de mărfuri reprezintă transmitere a dreptului de proprietate asupra mărfurilor prin comercializarea lor, schimb, transmitere gratuită, transmitere cu plată parțială, împrumutul bunurilor fungibile.

Articolul 93 pct. 6) din Codul fiscal, stipulează că livrare impozabilă este livrare de mărfuri, livrare (prestare) de servicii, cu excepţia celor scutite de TVA, fără drept de deducere, efectuate de către subiectul impozabil în procesul activității de întreprinzător, astfel, tranzacția efectuată între S.C. „Trans Cargo Terminal” SRL şi entitatea OOO „Trading Grup”, care activează pe teritoriul Republicii Moldova (orașul *****), constituie livrare de mărfuri.

Prin urmare, SC „Trans Cargo Terminal” SRL a avut obligația de a calcula TVA la cota redusă de 8%, în sumă de 3 061 889 lei pe livrarea în cauză (38 263 889 lei x 8%).

Inacțiunile reclamantei au generat necalcularea TVA în sumă de 3 061 889 lei în perioada fiscală L/07/2019, aferentă livrării de marfă (livrare impozabilă cu TVA la cota redusă 8%), efectuată în adresa OOO „Trading Grup”, care activează pe teritoriul Republicii Moldova (Transnistria).

De asemenea, în cadrul controlului a fost stabilită încălcarea art. 101 alin. (1) din Codul fiscal, care prevede că subiecții impozabili stipulați la art. 94 lit. a) sunt obligați să declare, conform art. 115, şi să achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art. 114, suma TVA, care se determină ca diferență dintre sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate de către cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate lor şi sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale, serviciilor (inclusiv TVA la valorile materiale importate) folosite pentru desfăşurarea activității de întreprinzător în perioada fiscală respectivă, ținându-se cont de dreptul de deducere conform art. 102, încălcarea art. 108 alin. (1) din Codul fiscal, care prevede că data calculării obligației fiscale privind TVA este data livrării. Data livrării se consideră data predării mărfurilor, prestării serviciilor, încălcarea art. 108 alin. (2) din Codul fiscal, care prevede că pentru mărfuri, data livrării se consideră data predării (transmiterii) mărfurilor cumpărătorului (beneficiarului) sau dacă mărfurile sunt transportate, data livrării se consideră data la care începe transportarea, cu excepţia mărfurilor de export pentru care data livrării se consideră data scoaterii lor de pe teritoriul Republicii Moldova.

Încălcările depistate în cadrul controlului fiscal au dus la majorarea TVA spre deducere cu 2 768 372 lei, care la 28 februarie 2023 va constitui 757 192 lei.

Referitor la atribuirea la cheltuieli a diferenței de curs valutar în sumă de 3 694 100 lei, formată în urma returului de marfă, menționează că conform art. 21

alin. (1) din Legea nr. 62 din 21 martie 2008, privind reglementarea valutară, pe teritoriul Republicii Moldova plățile şi transferurile între rezidenți se efectuează doar în monedă națională, iar conform pct. 5 din SNC „Diferențe de curs valutar şi de sumă", aprobată prin Ordinul Ministrului Finanțelor nr.118 din 06 august 2013, operațiunile în valută străină includ: 1) exportul/importul de active, servicii, lucrări, alte operațiuni de comerț internațional; 2) primirea/acordarea creditelor şi împrumuturilor în valută străină; 3) efectuarea investițiilor financiare în valută străină (procurarea valorilor mobiliare, cotelor de participație în capitalul social al entității străine etc.); 4) primirea în capitalul social a aporturilor exprimate în valută străină; 5) eliberarea avansurilor spre decontare, primirea/transmiterea bunurilor în leasing şi alte operațiuni în valută străină între rezidenții Republicii Moldova permise de legislația în vigoare.

Potrivit materialelor controlului fiscal exercitat, tranzacțiile au fost încheiate pe teritoriul Republicii Moldova între rezidenți persoane juridice, respectiv şi transferurile urmau a fi efectuate în monedă națională.

Reieșind din prevederile legale menționate supra, SC „Trans Cargo Terminal" SRL neîntemeiat a calificat suma de 3 694 100 lei ca pierderi rezultate din diferență de curs valutar şi nu a demonstrat necesitatea acestor cheltuieli în cadrul activității de întreprinzător.

Astfel, a fost constatat cert faptul că SC „Trans Cargo Terminal" SRL, neîntemeiat a atribuit la deduceri cheltuielile în sumă de 3 694 100 lei în perioada fiscală A/2019, nu a calculat, nu a declarat şi nu a achitat TVA în sumă de 3 061 889 lei, în perioada fiscală L/07/2019.

Cu referire la cerința reclamantului privind anularea deciziei nr. 754/235 din 27 iulie 2023 emisă pe marginea contestației, se impune a învedera că de fapt aceasta constituie procedura de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară, prevăzută de art. 162, 164-168 din Codul administrativ şi capitolul 17 titlul V din Codul fiscal „Contestațiile". Situație similară se atestă şi în ceea ce privește scrisoarea Ministerului Finanțelor nr. 04-07/781 din 23 august 2023.

Reieșind din cele supra relatate, instanța constată că reclamanta atât la contestația, cât și în cadrul examinării contestației depuse, nu a prezentat careva documente pentru a demonstra contrariul celor constatate de Serviciului Fiscal de Stat. Ori, în conformitate cu prevederile art. 267 alin. (3) din Codul fiscal, obligația de a dovedi incorectitudinea deciziei emise de Serviciul Fiscal de Stat se atribuie persoanei care contestă, iar contribuabilul nu a prezentat argumente întemeiate care pot servi drept temei pentru anularea sau modificarea deciziei contestate.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care

consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamantă pentru anularea actului administrativ individual contestat, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ individual defavorabil, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse actului contestat de către reclamant, instanța de judecată conchide că, actul contestat este legal și întemeiat.

Instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actului administrativ menționat, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament - ceea ce denotă că temei de admitere a pretențiilor reclamantei nu există.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

În acest sens instanța de judecată, reieșind din circumstanțele de fapt constatate supra, coroborate cu normele de drept relevante situației din speță, consideră necesar a respinge, ca neîntemeiată, acțiunea în contencios administrativ înaintată de S.C. „Trans Cargo Terminal” S.R.L. împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea parțială a Deciziei nr. 517/2043 din 14 iunie 2023 emisă de Serviciul Fiscal de Stat în partea neacceptării la deduceri a cheltuielilor de 3694100 lei şi calculării TVA de 3061111 lei, anularea Deciziei Serviciul Fiscal de Stat nr. 754/235 din 27 iulie 2023 și actului administrativ al Ministerului Finanțelor nr. 04-07/781 din 23 august 2023 emise în procedura prealabilă.

În conformitate cu art. 195, art. 224 alin. (1) lit. f), art. art. 231, 232 Cod administrativ, art. art. 236-240 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de S.C.

„Trans Cargo Terminal” S.R.L. împotriva Serviciului Fiscal de Stat privind anularea parţială a Deciziei nr. 517/2043 din 14 iunie 2023 emisă de Serviciul Fiscal de Stat în partea neacceptării la deduceri a cheltuielilor de 3694100 lei şi calculării TVA de 3061111 lei, anularea Deciziei Serviciul Fiscal de Stat nr. 754/235 din 27 iulie 2023 și actului administrativ al Ministerului Finanţelor nr. 04-07/781 din 23 august 2023 amise în procedura prealabilă.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Râşcani).

Președintele ședinței,
judecătorul Viorica Dodon